

Beslissing nr. 2006-V/M-03 van 21 februari 2006

Zaak MEDE-V/M-06/0003: BVBA Lumière Productie en BVBA Benelux Film Distributors / NV Kinopolis Group en Kinopolis Filmdistributie

1. Procedure

1. Op 12 januari 2006 werd bij de Raad voor de Mededinging een klacht en bij de voorzitter van de Raad voor de Mededinging een verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen ingediend door BVBA Lumière Productie (hierna: Lumière) en BVBA Benelux Film Distributors (hierna BFD) tegen NV Kinopolis Group (hierna: Kinopolis) en Kinopolis Filmdistributie (hierna KFD).

Lumière en BFD hebben beiden hun maatschappelijke zetel te 9000 Gent, Stapelplein 70, de eerste heeft als ondernemingsnummer 0430.277.746 en de tweede 0878.250.866. Lumière produceert films en koopt de rechten op films. BFD staat in voor de distributie in bioscoopzalen.

Kinopolis en KFD hebben beiden hun maatschappelijke zetel te 1020 Brussel, Eeuwfeestlaan 20, de eerste heeft als ondernemingsnummer 0415.928.179, de tweede 0445.372.530. Kinopolis is uitbater van bioscoopzalen. Haar dochter KFD is filmdistributeur.

2. Het voorwerp van het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen luidt: “de weigering van Kinopolis om de film “Chaos” gedistribueerd door (...) BFD, waarvoor de release voorzien is op 25.01.2006, op te nemen in haar programmatie in al haar diverse zalen, prima facie, onrechtmatig (te verklaren) en in afwachting van een beslissing ten gronde (Kinopolis) te verplichten de film op te nemen in de programmatie van haar zaalcomplexen en dit met de nodige publiciteiten (trailers, affiches enz...), dit met onmiddellijke ingang binnen de 24u na de tussen te komen beslissing, onder verbeurte van een dwangsom, conform art. 40 WBEM van 40.000 € per kalenderdag dat zulks niet gebeurt”.

De weigering de film “Chaos” te vertonen in de zalen van Kinopolis zou blijk geven van misbruik van machtspositie, ten minste ogenschijnlijk.

3. Volgens het verslag van het Korps verslaggevers, dat aan de voorzitter van de Raad voor de Mededinging werd bezorgd op 9 februari 2006, moet het verzoek worden verworpen. Twee alternatieve gronden komen volgens het Korps in aanmerking.

In de eerste plaats zou het verzoek te summier onderbouwd zijn, en te laat zijn ingediend om een gunstig gevolg te kunnen bekomen.

In de tweede plaats zou de toestand die het ernstig, onmiddellijk en onherstelbaar nadeel kan veroorzaken en die om die reden met voorlopige maatregelen bestreden kan worden niet meer tijdig vermeden kunnen worden op het ogenblik van het opstellen van het verslag en van de uitspraak van de voorzitter van de Raad, omdat het verzoek te laat werd ingediend, en zou het nadeel waarop de verzoekende partijen zich zouden kunnen beroepen niet onherstelbaar zijn. De film “Chaos” werd op 25 januari 2006 in omloop gebracht, en zou enkele weken later reeds uit circulatie verdwijnen. Bovendien zou het enige nadeel dat verzoekende partijen lijden ingevolge de weigering om “Chaos” te

vertonen financieel zijn, en blijkt niet dat dit financieel verlies, evenmin als het verlies veroorzaakt door de weigering om in de Kinopolis bioscoopzalen een vorige door BFD verdeelde film, “White Masai”, te vertonen, het voortbestaan van één van de verzoekende partijen in het gedrang brengt. Van schade aan het algemeen economisch belang is evenmin sprake.

4. Partijen werden door de voorzitter van de Raad gehoord op 17 februari 2006.

2. Beoordeling

5. De verzoekende partijen benadrukken in de toelichting bij hun verzoek tot voorlopige maatregelen aan de Dienst voor de Mededinging dat een film vooral de eerste weken nadat hij in omloop wordt gebracht het grootste aantal bezoekers trekt, en dat vertoning op grote schaal in die eerste weken noodzakelijk is opdat de film gedurende lange tijd vertoond kan worden.

Zij hadden er dan ook alle voordeel bij om er bij het indienen van hun verzoek zorg voor te dragen dat de gevraagde maatregel, namelijk het bevel aan Kinopolis om de film “Chaos” in haar zalen te vertonen, opgelegd kon worden vooraleer, of kort nadat, die film in België werd uitgebracht, namelijk op 25 januari 2006.

Zoals het Korps verslaggevers terecht vaststelt, zijn verzoekende partijen echter in gebreke gebleven om deze randvoorwaarden in het leven te roepen.

Klacht noch verzoekschrift tot voorlopige maatregelen bevatten voldoende concrete gegevens die zich zouden kunnen lenen tot toetsing aan de toepassingsvoorwaarden van artikel 35, eerste lid WBEM. Een onderzoek onder leiding van het Korps verslaggevers, hoe summier ook, was dan ook noodzakelijk om het verzoek tot voorlopige maatregelen alsnog te doen slagen.

Verzoekende partijen hebben echter het laatste moment afgewacht om hun verzoek in te dienen, hoewel zij uit een vorige ervaring, toen Kinopolis niet was ingegaan op hun verzoek om de film “White Masai” te verdelen, en uit de moeizame wederzijdse contacten van de laatste maanden konden afleiden dat Kinopolis hetzelfde antwoord zou geven op de vraag om de film “Chaos” in haar bioscoopzalen te brengen. Pas op 17 januari 2006 werden de reglementair vereiste documenten bij de Raad voor de Mededinging ingediend, zodat het onderzoek aangevat en een verslag opgesteld kon worden.

In die omstandigheden hebben de verzoekende partijen zelf een uitspraak van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging voor of kort na 25 januari 2006 onmogelijk gemaakt. Aangezien het Korps verslaggevers dit beseft heeft, had het geen zin meer te trachten een verslag te bezorgen aan de voorzitter van de Raad binnen een extreem korte termijn.

6. Overigens kon en kan niet vastgesteld worden dat verzoekende partijen een onherstelbaar nadeel kunnen leiden, of dat het algemeen economisch belang geschaad wordt, door de beslissing van Kinopolis om “Chaos” niet te vertonen, zoals het Korps verslaggevers eveneens terecht doet opmerken.

Het blijkt niet dat “Chaos” in België een aanzienlijk grotere opbrengst zou teweegbrengen indien hij wel in zalen van Kinopolis vertoond werd. Het blijkt zeker niet dat verzoekende partijen gedoemd zijn om uit de markt te verdwijnen omdat Kinopolis deze prent geweigerd heeft, al zou enig daardoor veroorzaakt verlies gevoegd moeten worden bij het eventuele verlies dat is veroorzaakt doordat “White Masai” evenmin in de zalen van Kinopolis vertoond is.

7. De aanvraag tot het nemen van voorlopige maatregelen kan niet ingewilligd worden.

Om deze redenen,

De voorzitter van de Raad voor de Mededinging,

Verwerpt het verzoek tot het nemen van voorlopige maatregelen.

Aldus beslist op 21 februari 2006 door Stefaan Raes, voorzitter van de Raad voor de Mededinging.